

Trenne helt nya
krigs-wisor: den
första: äreminne om
slaget och segren wid
...

1700-1829 81 Cg 1792

Trenne helt nya

Vett. Sv. 1
Hist.
(84)
1300. 1829
1492

Krigs = Wisor

Den Första:

Äreminne om Slaget och Segren wid
Swensksund den 9 Julii 1790:

En Gustaf utan Like &c.

Sjunges som: Jag lyfter mina händer, &c.

Den Andra:

Om Segren wid Hogland den 17
Julii 1789:

Hör nu här på du Swenske man &c.

Den Tredje:

Tankar på den 19 Augusti 1792: 15
Så kommer du nu åter, du stora
Glädje = dag &c.

Sjunges som: Til dig af hjertans grunde, &c.

ÖREBRD,

Tryckte af Factor Carl Zafelroth 1795.

Exemplaret kostar 1 R. specie.

I.

En Gustaf utan Lika, En Monark wis och Stor, Som uti Nordens Rike, Och i wårt Sverige bor, Des werck också meriter Föör Honom aldrig fans Ej heller någon Liker, Som burit har des glans.

2. Hans rådslag äro wisa, Han med dem framgång har, Att Sverige wist kan prisa Sit hufwud och förswar, han trefsar alla hinder, med wisheit, styrka, mod, Att ondskan sig själf binder, och faller i en flod.

3. En Swerges Krona bär, Fast hon är tung och swår, Af alla des beswärer, Han ofta trötter går, Men bördan är Hans ära, Och ewigt blifwa får, Odödligt namn skall bära, Så länge werlden står.

4. Han sig til strids har lagat, och wägar gå i Fält, Står färdig alla dagar, Med Ryken spänna bält, Och honom lära kända, Hwad Gustafs Busar är, Och för nåswisheit bränna Som han städs bruka lär.

5. I Juli månad märk nu Hwad det war för en dag, Den nionde en Fredag Wid Swensksrud stod et Slag; Men Gud han för oss stridde, Och Gustaf Seger fick, Och oss från faran fridde, Wi lyckligt genom gick.

6. Han med sin mildhet råder, Utöfwer hjertan all, Att hwar man är helt bräder, Att gifwa den

Den sitt fall, Som wågor til at tråda Wår G
stafs rätt för när, De gdomål ej stråda Men
följer hwart det bår.

7. Wårt Slog i fjorton timar Med ständig eld
påstod, Där man fick många finna, Som färgad
war i blod, Och själen war förswunnen, Hon
til sin boning går, Men kroppar där blef sun-
nen, Som slagad war som får.

8. Ja kulor pep och gnålde Och haglade som
snö, Kanonerna friskt smålde, Då war ej til at
fly, Utan med Karla-hjerta Så på helt oförkræft,
Och Ryken feck en smårta, Den han och hade tänkt.

9. Wi alfvarsamt Kanona, Och uppå Swens-
ska fljöt, Och inret Ryken skona, För än han
Flaggen strökt, Då wi tog dem til fånga, Och
äntrade hans Skepp, Dråknelige många, War
Rykar som wi feck.

10. Den andra Ryß- Galären, Af wår Slup
äntrad blef, Där wi tog bårt Gemären, Och
fyra Fanor te, Men se'n straxt derstrå wände,
Med wår Slup Femtiotre, Och på en Fregat
frånde, Så han måst gifwa sig.

11. Det war den första Fregatt, Hvilken
wi äntrade på, Då wi där fick til Sällskap Slu-
pen Femtiotwå, Och se'n wi Swensk Fagg
hisa, Som guler war och blå, Så tog wi en Bom-
kittser, Som därpå sidan låg.

12. Prinsen som Commenderat, Man wet
wål hwem det war, *) Han flydde men blas-
serad, Och får med sig han bår; Men fört
med största ångslan, Och matta ögon såg, Sin
Flotta wara fånglad, Och nederstjuten låg. Kal
m

*) Prinsen af Nassau, som Commenderade den Neder-
Stårgårds-Flottan.

12. Han trodde Swensken skrämma, Blott
at han wiste sig, Men han kom bra i klämman,
För et så dristigt steg. Det dugde ej för Ornen,
Slå flor i Leijon-Rygg, Sig bårjar Bii som
Björnen, Därpå man lefwer trygg.

14. Ja Ryssar uti Sundet, Totalt i wattenet
samm, De bad af hjertans grunde, Ut wi skull
hjelpa dem, Ut lifwet deras bårga, Wil de til-
höra oss, Och gärna därpå swårja, Ut aldrig
med oss slåss.

15. Han lär minsan ej glömma, 1790, Ut
Ryssens blod fick strömma, Då Swensksunds
Slaget stod, Han håller önsket bida, Hos Carin
uti lugn, An emot Gustaf strida, Wår
Store Swerges Kung.

16. Det kan ej någon minnas, När för så'n
feger skjedd, Kanstje den knapt kan finnas, I
Historien framtedd, Som det blef denna gån-
gen; Ty der togs Skjupp och alt. Sjung Gu-
di helga sånger, För godhet margetaldt.

17. Vårt oss af hjertat prisa, Gud Fader, Son
och And, Som oss i striden wisa, Sin nåds
hjelprika hand, Och wår Konung bewarat, så
at han Seæer wann, Som aldrig Sit Lif spas-
rat, För Swea Folk och Land.

Den Andra:

aran
6. Je nu här på d: Swenske man, Hæer
dander hörs i fiendeland, Då Swea
Sly

Flottan wisas fram, Af vår Stor-Umiral.
Hvar Ryß måste båfwa för des knall, Och
mången får där nederfall, Som tänker wåga
öf emot, På Hoglands swarta flod.

2. Här hisas röda flaggor opp, Och wimplar
uti högsta topp, Ja Skeppen woro alla klar,
Att mötas på en dag. I Julii månad den
stuttonde, Fick wi den Ryßka Flottan se, Sont
war in all's trettissju, Hwad skal man säga nu.

3. Vår Swenska flotta war ei swag, Ty
stutton Linie-Skepp wi war, Fregatter elswa li-
ka så, I linie Bataille skull gå. Vår Stora
Carl gaf Ordres så, Att wi til sista man skull
stå Och wåga tappert hjeltmod, För Kung och
Fosterjord.

4. När klockan fyra slagen war, Begyntes
blict och dunderslag, Från bägge Flottor på
en gång. Att kulor gjorde bång. Wi tänkte ej det
skull så gå, I timar sex månd Slaget stå, Här
mången tapper Hjelte god, Fick simma uti blod.

5. När detta slaget tagit slut, War mörka
natt af röl och frut, Och åswen hafwet stilla
flod, Att skepp ej lybde ror. Med långtan
stor när dager kom, Vår flotta war då lika
mång, Men Ryßka Flottan hon war nu, Ej
mer än tjugusju.

6. När vinden sedan blåste så, Att wi med
Skeppen kunde gå, Blef wisad af vår Chef
signal, Wi återwända skal, Med storbo sidan
på en gång, Och ankrade wid Sweaborg; Där
lagas redo all ting så, Att wi tund strax gå på.

7. Låf pris hembåres nu til Gud, Och skal
med största frögdeljud, Påsjungas HEMmen
innerlig, På mångahanda wis, Som öf från
foran

faran hulpit har, Och ännu hjälper alla dar,
Så många som på honom tro, Hans godhet
är wißt stor.

Den Tredje:

I.

Så kommer du nu åter, du stora glädje-dag;
Men ack! mit öga gråter, at efter mit behag,
Jag ej med så glädt hjerta, se dig från Ester gå;
Men ack! min sorg och smårta, mig annat min-
ner på.

2. Du dag är främst bland flera, som jag ej
nämna må,
Då Gustaf Triumphera, på det Hatt-hyfta på,
At sina barn så styra, ensam efter behag:
All willrådheth och yra, blef bragt till en wiß lag.

3. Men Gustaf! Du wår Fader, Du Swenska
Manna frögd,
Som gjordt så mången gläder, at han fick wara
höjd
Bnunder Dig allena, som war mot allom god
Och wål med alla mena, som under lydnan
stod.

4. Den är med sorg betagen, och sår i hjertat
sår,
Som förr på denna dagen, af glädje haft fullt
mått.

Nu

Nu är den Hjelten dödd, hvars mod gjordt
hwar man frögd:
Ack, Ack! mit hjerta blöder, kan knapt mer
blifwa nögd.

5. Dock, dag behåll dit värde, i alla tider
qwar,
Ut wi ej bli insnärde, i annat än som har
Af Gustaf blifwit skiftad, til vårt bestånd och wäl;
Ut magt ej mer blir skiftad, ty där til är ej skäl.

6. Gud låt den nåd oss hånda, at hat och bitterhet
Får ewigt från oss wända, men frid och enighet
Må blifwa en rätt stämpel, på hwarje Swensker
Man,
Ut hwar Nation exempel, där efter taga kan.

7. Förtroende bör ställas, uppå en faster grund,
Så at den ej kan fällas, af lister och påfund;
Men hög och låg som wänner, jämwäl gammal
och ung,
Den Reglen gör och känner: en Gud och så en
Kung.

8. Fast genom morde-händer, wår Gustaf
från oss gådt,
Dock oss til godo länder, hwad wi af Honom
fått.
Jag önskar det må wara, nu och i allan tid,
Hwad Sverige fått årfara, af denna Konung
blid.

9. Wi har dock tröst i sorgen, som något mildra
kan,
At Han har satt i borgen, en wis och tapper man;
Ty

Th wiljan hans til pricka, af Hertig Carl
fullgörs;
Han om vårt mål wil sticka, at ingen klagan
hörs.

10. I så wis Herres hägnad, är unga
Konungen,
Som är en tröst och fagnad, för alla Swenska
Män:
Wi få i honom wörda, Des Faders mildhet,
dygd,
När Han får Kronans börda, och styrer Swerges
bygd.

11. När stillhet bland oss råder, och goda
Dagar får
Affstraffa öfwerdåder, då wi helt säkra står,
Och njuta få den lycka, som Gustafs Dag
består,
Fast någon och skal tycka, det dem har gädt
förrår.

12. Såleds i sorgen stora, blir du en glädje-dag,
Då wi ej kan förlora, de Stadgar och den Lag,
Som af den döda Hjelten, beståmd. Wälsig-
nad Han
Af Gud i Himla såldren, som frögden gifwa kan.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN Color Control Patches © The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

